

BABEL IZAAK

KONKIN

Babel Izaak

Konkin

«Public Domain»

Izaak B.

Konkin / B. Izaak — «Public Domain»,

Biała Cerkiew na Ukrainie, czasy rosyjskiej wojny domowej (1917–21). Obrazek z pola bitwy — walki komunistów ze zwolennikami dawnego systemu. Głównym bohaterem jest przedstawiciel Czerwonych, człowiek, który jednocześnie odwołuje się do Boga i żałuje, że nie udało mu się zdobyć konia dla Lenina. Opowiadanie ukazuje bezwzględność w walce oraz relacje między przedstawicielami obydwu stron. Izaak Babel był rosyjskim pisarzem tworzącym w pierwszej połowie XX wieku. Pisał przede wszystkim nowele i opowiadania, często ukazując w nich wątki autobiograficzne. Najbardziej znany z cyklu Opowiadanie odeskie, ukazującego życie odeskich Żydów.

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Izaak Babel

Konkin

Praliśmy szlachtę¹ pod Białą Cerkwią². Praliśmy, aż w niebie grzmiało. Z rana drasnęło mnie kapkę, ale rozrabiałem niezgorzej, w sam akurat. Aż już ku wieczorowi poszło. Jakoś zgubiłem się w brygadzie. Kozacząt niebożąt tylko piątka pęta się za mną. Naokoło rąbią, obejmując się niby pop z popadią³; ze mnie jucha wali, koń z nóg leci... Jednym słowem – dwa słowa...

Wychynęliśmy ze Spirką Zabutym od lasku w bok, patrzymy – jak raz arytmetyka... Tak ze trzysta sążni od nas ni to obóz kurzy na drodze, ni to sztab. Sztab – dobra nasza! A jak obóz – jeszcze lepiej. Przyodziewa przecie u naszych chłopców w strzępach, a koszule takie, że dojrzałości płciowej nie sięgają.

– Zabutyj – mówię do Spirki – matkę twoją i tak, i owak, i na odwyrtkę. Daję ci głos, jako zapisanemu w kolejce mówcy, toż to ich sztab zmiata...

– Wiadoma rzecz, że sztab – mówi Spirka – ale ich ośmiu, a nas dwóch...

– Nadymaj żagle, Spirka – krzyczę – tak czy tak im pały przetrzepiem. Zginiemy za kiszony ogórek i rewolucję światową.

Kopnęliśmy się do nich. Dwóch sprzątnęliśmy z miejsca z pukawki. Trzeciego, widzę, już Spirka prowadzi do sztabu Duchonina⁴ dla sprawdzenia dokumentów.

A ja w asa celuję. Atutowy as, cholera, ze złotym zegarkiem. Przycisnąłem go do chutorku⁵. Chutorek cały w wiśniach i jabłoniach. Koń pod moim asem jak kupiecka córka, ale zgoniony i rozparł się. Rzuca pan generał cugle, mierzy we mnie z mauzera i robi mi dziurkę w nodze.

---

¹ *Praliśmy szlachtę pod Białą Cerkwią* – akcja opowiadania rozgrywa się podczas rosyjskiej wojny domowej 1917–1921 r., kiedy komuniści (bolszewicy, Czerwoni) walczyli z Białymi, zwolennikami dawnego porządku, do których należeli przeważnie przedstawiciele wyższych warstw społecznych. [przypis edytorski]

² *Biała Cerkiew* – miasto w centralnej części Ukrainy, ok. 80 km na płd. od Kijowa. Od 1774 r. do rewolucji bolszewickiej należało do polskiego magnackiego rodu Branickich. [przypis edytorski]

³ *popadia* – żona duchownego prawosławnego. [przypis edytorski]

⁴ *sztab Duchonina* – prawdop. żart. określenie zaświatów, miejsca, do którego odchodzą zabici żołnierze. [przypis edytorski]

⁵ *chutorek*, zdr. od *chutor* a. *futor* – pojedyncze gospodarstwo, oddalone od wsi. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.